പരിശുദ്ധന്റെ ആലയം പരിശുദ്ധമാകട്ടെ (ലൂക്ക 1: 29-34)

January 22, 2012

Homily by Fr. Sunny Kalappurackal.

Fr. Sunny can be reached at kalapurasunny@gmail.com

ഒരു ശ്രേഷ്ഠ വ്യക്തി സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന സമ്മേളനവേദി സങ്കല്പിക്കുക. സ്വാഗതപ്രസംഗകന്റെ പ്രധാന ദൗത്യം ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ചിത്രം ശ്രോതാക്കൾക്കു നല്കുക എന്നതാണ്. നീണ്ട സ്വാഗ തപ്രസംഗം കഴിഞ്ഞാലും വ്യക്തിയെക്കുറിച്ചുള്ള ശരിയായ ധാരണ മറ്റുള്ളവർക്കു ലഭിക്കണമെന്നില്ല. ഇതു നമ്മുടെ സാധാരണ അനുഭവം.

ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു സ്നാപകയോഹന്നാൻ നടത്തുന്ന സ്വാഗതപ്രസംഗമാണ് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷവിഷയം. ഒരു വാചകത്തിൽ ഒരു ജീവിതത്തെ മുഴുവനും ലോകത്തിനു വ്യക്തമാക്കി എന്നതാണ് ഈ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രത്യേകത- "ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം നീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്. ഈ വാചകത്തെ ഒന്നു വിപുലീകരിച്ചാൽ ഇങ്ങനെയാക്കാം - പ്രിയ ജനമേ, ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു കുഞ്ഞാടാണ്. സ്വർഗത്തിലെ ദൈവമാണ് ഈ കുഞ്ഞാടിന്റെ ഇടയൻ. ഇവന്റെ ജോലി വൃത്തിയാക്കലാണ്. ഇവൻ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഇടമാകട്ടെ മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളും.

യഹൂദജനത്തിനു ഏറ്റവും പരിചിതമായ മൃഗമാണ് കുഞ്ഞാട്. കാരണം ഒരു യഹൂദന്റെ ജീവസന്ധാരണമാർഗത്തിലും, ആത്മീയചര്യകളിലും നിറഞ്ഞുനിന്നതാണ് ആട്ടിൻകൂട്ടം. പുരോഹിതനായ തന്റെ അപ്പൻ സഖറിയ അനേകതവണ കുഞ്ഞാടിനെ ബലിയർപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടു വളർ ന്നവനാണ് സ്നാപകനായ ജോൺ. തന്റെ പിതാവിന്റെ അപ്പുറത്തേക്കു വളർന്ന യോഹന്നാൻ ഇപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ ദൈവികവെളിപാടിന്റേതാണെന്ന് മാത്രം. സ്നാപകൻ പറയുന്നു, ഇനിമുതൽ ഒരു കുഞ്ഞാട് മാത്രം. ഒരേ ഒരു ബലിയും. ഭൂത ഭാവി വർത്തമാന ബലികൾ ഇനി കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവിൽ സംഗമിക്കുന്നു. ഏശയ്യായുടെ പ്രവചനവും (53:7), സ്വർഗ രാജ്യത്തിന്റെ വെളിപാടുകളും (വെളിപാട് 7:17; 17:14) പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത് ഇവനിലാണ്. പാപത്തിന്റെ അടിമ ത്വത്തിൽ നിന്ന് എന്നേക്കുമുള്ള മോചനവും, രക്ഷയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ഈ നിൽക്കുന്ന കുഞ്ഞാടായ ക്രിസ്തുവിലൂടെ മാത്രം. അതുകൊണ്ട് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കുകയാണ് - ഇനി മുതൽ ഈ കുഞ്ഞാട് പറയുന്നത് നിങ്ങൾ കേൾക്കണം, ചെയ്യണം. ഇനി ഇവൻ ആത്മാവുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സ്നാനപ്പെടുത്തും.

സ്നാപകന്റെ ഈ വെളിപ്പെടുത്തലുകളെ യഹൂദഗണത്തിൽ ചിലർകൊണ്ടു, ചിലർ തള്ളി. തള്ളിയവർ അവനെ കുരിശിലേറ്റി. കൊണ്ടവർ അവന്റെ ഉത്ഥാനം കണ്ടു. ഞാൻ ഏതു ഭാഗത്തുനിൽക്കുന്നു എന്നുള്ള

സ്വയം വിമർശനമാണ് ഈ തിരുവചനഭാഗത്തിന്റെ ആദ്യ പാഠം. മടി കൂടാതെ വെളിപ്പെടുത്തലുകളെ നമുക്കു സ്വീകരിക്കാം.

ഈ പ്രഭാഷണത്തിലൂടെ രണ്ടു ജീവിതധർമ്മങ്ങൾ യോഹന്നാൻ നിവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത് അവൻ കിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. (തന്റെ താപസജീവിതത്തിന്റെ ഫ്രെയിമിൽ നിന്നുകൊണ്ട് സ്നാപകൻ ക്രിസ്തുവിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി എന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധേയം). രണ്ടാമത് അവൻ ക്രിസ്തു വായിത്തീരുന്നു. ഹേറോദേസ് രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ സത്യത്തിനു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് കാരാഗൃഹത്തിലട യ്ക്കപ്പെട്ടു മരണം വരിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവായിത്തീർന്ന ഒരു ജീവിതത്തെ വെളിവാക്കുന്നു.

ഒരാൾ ക്രിസ്തു വിശ്വാസിയാണെങ്കിൽ അവന്/അവൾക്ക് രണ്ടു ജീവിത ധർമ്മങ്ങളെ ഈ ഭൂമിയിൽ ചെയ്യാനുള്ളു. ഒന്ന്, സ്വന്തം ജീവിതത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്തുക. രണ്ടാമതായി, അവസാനം ക്രിസ്തുവായി മാറുക. ഈ കാലത്തിന്റെ ഒരു വിലാപം അവനവനെ എല്ലാവരും പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു, എന്നാൽ നമ്മിലൂടെ ക്രിസ്തു ലോകത്തിനു പരിചിതനാകുന്നില്ല എന്നതാണ്. നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും, ശക്തിയും, അധികാരവും, സമ്പത്തും, സൗന്ദര്യവും, പ്രശസ്തിയും നാം ക്രിസ്തുവിനു മീതെയാക്കുന്നു. അവയെല്ലാം എന്നിലൂടെ ലോകത്തിനു പരിചിതമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ എന്നോടു തന്നെ പറഞ്ഞ് ആശ്വസിക്കുന്നതും, ആസ്വദിക്കുന്നതും, എന്നെ മറ്റുള്ളവർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതും ഞാൻ അറിവുള്ളവൻ, അധികാരി, സമ്പന്നൻ, സുന്ദരൻ,കഴിവുള്ളവൻ എന്നെല്ലാമാണ്. ഇങ്ങനെയാകാൻ ഞാൻ എല്ലാവർക്കും ഉപദേശവും നൽകുന്നുണ്ട്. സ്വീകരിക്കുന്നവർ എനിക്കു ഭീഷണിയാകരുതെന്നു മാത്രം.

ഞാൻ കണ്ടെത്തിയ വഴി മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ വിശാലമാക്കുമ്പോഴണല്ലോ ക്രിസ്തു എന്നിലൂടെ ലോകത്തിനു പരിചിതനാകുന്നത്. തന്നെപ്പോലെയല്ല, തന്നെക്കാൾ വളരുന്ന ശിഷ്യനെ നോക്കി സന്തോഷിക്കുന്ന ഗുരുവാകണം നാം. ജന്മിയുടെ ഇന്നലത്തെ കുടികിടപ്പുകാരൻ ഇന്ന് അറിവും സമ്പത്തും ഉള്ളവനായി. ഇതിനെയോർത്ത് അമർഷപ്പെടുന്ന ജന്മിക്കു ക്രിസ്തു തീർത്തും അന്യനാണ്. സഹപ്രവർത്തകൻ തന്റെ കൈപിടിച്ച് ഉദ്യോഗത്തിൽ സ്ഥാനക്കയറ്റം നേടുമ്പോൾ ഞാൻ അഭിമാനിക്കണം, അവന് ക്രിസ്തു എന്നിലുടെ പരിചിതനായതോർത്ത്. ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്ത സഹപാഠി കൂടുതൽ മാർക്ക് വാങ്ങിയപ്പോൾ, അതു കണ്ട് ഒട്ടും പരിഭവിക്കേണ്ട. കാരണം സഹപാഠിക്ക് യേശു പരിചിതനായി, നിന്നിലൂടെ. ഭാര്യാ ഭർതൃ ബന്ധം എന്നത് ശ്വാസ നിശ്വാസങ്ങളിലൂടെ പോലും ക്രിസ്തുവിനെ പരസ്പരം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതാണല്ലോ. പക്ഷേ ക്രിസ്തുവിനെ ലോകത്തിനു പരിചയപ്പെടുത്താൻ നാം സ്വീകരിക്കുന്ന കൂട്ടായ ഉപാധികളിൽ പലതും അവനിൽ നിന്നും വഴുതിപ്പോകുന്നുവെന്നത് സങ്കടകരമായ കാഴ്ചയാണ്. പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ചട്ടക്കൂടിലേക്ക് എല്ലാം വളർന്ന് കഴിയുമ്പോൾ പിന്നെ ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ട് നാം പ്രസ്ഥാനത്തെ ചുമപ്പിക്കും. താൻ ഒട്ടും പരിചിതനാക്കപ്പെടാത്ത പലതിനെയും നോക്കി അവൻ സങ്കടപ്പെടുന്നുണ്ട്. പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം പള്ളി′ വേർപെട്ടതു പോലെ. കുടുംബങ്ങൾ ഭൗതികഭദ്രത പ്രാപിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ എത്ര പെട്ടെന്നാണ് അവൻ അന്യനാകുന്നത്!! മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്നു പരിചയപ്പെടാത്ത ഉണ്ണിയേശുവിനെ കുരുന്നുകൾക്ക് ആരു പരിചയപ്പെടുത്തും? അതിനു ഒരു മതബോധനക്ളാസ് മാത്രം പോരാ.

പക്ഷെ നമുക്കുവേണ്ടതു ക്രിസ്ത്വനുഭവും ക്രിസ്തുവായിത്തീരലുമാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ പ്രവർത്തന പ്രതിപ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ പരിചിതനാക്കിക്കൊണ്ട് ഒരുവൻ യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ സംഭവ്യമാകുന്ന പരിണാമ പ്രക്രിയയ്ക്കാണ് ക്രിസ്ത്വനുഭവം എന്നു പറയുന്നത്. ആ പരിണാമ പ്രക്രിയയ്ക്ക് ഒരു ‘ലിറ ട്യൂീറൗരേ’ ഉണ്ടാകുന്നുവെങ്കിൽ അപ്പോഴാണ് ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവായി തീരുന്നത്. അവിടെയാണ് ഒരുവൻ പറയുന്നത് ഞാനല്ല, ക്രിസ്തുവാണ് എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നത് എന്ന്. അതിന്റെ തീവ്രാനുഭവത്തിലാണ് തന്നെ തലകീഴായി കുരിശിലേറ്റണമെന്ന് പൗലോസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത്. ഒരുനാൾ കൊണ്ട് ക്രിസ്ത്വനുഭത്തിലെത്താമെന്നത് മൗഢ്യവും ഒരുനാൾകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവാകാമെന്നതു വ്യാമോഹവുമാണ്. എന്നാലാകട്ടെ യോഹന്നാനെപ്പോലെ ആ രണ്ടു ജീവിതധർമ്മങ്ങളുടെ നിവർത്തീകരണത്തിൽ നാം ക്രിസ്തുവായിത്തീരും. തപസ്സു തന്നെ ശരണം. സുവിശേഷം നമ്മിൽ യാഥാർത്ഥ്യമാകട്ടെ.